

REJESTR DOTYCZY:

..... ENGLERT Adam Wincenty

ps. A.K. "Step"

s/c Ludwika i Józefy (Mama)

z d. Henikowskich

* 11 list. 1890 w Stepaniu na Wołyniu

kraj:

+ 4. pazdz. 1958 w Londynie

kraj: UK

pochowany: St. Mary's RC Cemetery, Kensal Green

nr grobu:

Nr rejestracyjny

172/62
~~XXXXXX~~ 27/58

Nota zamieszczona:

w tomie II
 części pierwsza

I n d e k s

Copyright: 1970
 B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.:znak rozpoznawczyU w a g i:

ppłk żand.

Nota:

Przypisy: żona - Wanda z d. Rotwand ^{C.10.} z + 1962 /
- syn ^{Juliusz Ludwik} Julian / * 7.9.27, Warszawa / oż. ^{15 VIII 1959} (z Irlandką Margaret O'Riordan
sprzeczność odnośnie m. urodzenia w ewidencji b. więźniów politycznych
- Warszawa w innych źródłach Stepan na Wołyniu (Własciwy)

Źródła i bibliografia:

znak rozpoznawczy

RO32.288,831, of.sł.st. żand. mjr 1.1.27 / * 11.11.

1890/, KN, KW4, KZ zł, W.B.Hist.

SKO - karta ewidencyjna

Dziennik Polski - nekrologi:

.10.58 - żona, syn

.10.58 - Koło b. Żołn. A.K.

Orzeł Biały nr 48/856 - wspomnienie

Kartoteka ofic. łączn. PKPR przy London Appointment
Office

S. Łoza " Czy wiesz kto to jest" nota biograf.

Ewidencja b. więźniów politycznych niemieckich
obozów koncentracyjnych nr 2/273

wyc. z życiorysu" aresztowany za udział w zamachu
z bronią w rękę w odbiciu karetki więziennej z
Pawiaka pod arsenałem w r. 1943".
Wł. Bartoszewski " 1859 Dni Warszawy, s. 387, 742

Librer Defunctorum- Ks. Zm. Pol. Parafii Ealing,
Londyn nr. 9/58.

120/32/

401

18/ .X.58/

35/ nr 48_-856/

402

105

421/nr 2/273/

220-A.

420/ nr.9/58/

ZAND

1) NAZWISKO i IMIĘ :

ENGLERT

Adam - Vincenty

2) STOPIEŃ WOJSKOWY I STARSZ.
lub DATA AWANSU:

podpis Rorrik

Land, 1.5.1938.

3) DATA URODZENIA:

11.11.1890

4) RODZAJ BRONI (SŁUŻBY):

Zand. -

5) OSTATNIE FUNKCJE w P.S.Z. w OKRESIE 1939-1945 ROKU (wymienić 3 ostatnie funkcje i podać oddział w którym były pełnione):

a. 29.11.39-4.4.43 - Złoty: AW.-Kom. 85. 4 w 4 Wojna i kras. list. - 14.4.43 - Kł.
b. 15.6.46 - 19.8.46 - ref. 11 Samod. Ref. list. str. 2 Kopuś. - 11.10.46 - Kł.
c. do dnia 5.9.47 - zasł. 33474 - Dyrektor Inst. "B" Archiw. Kł. 1947/1948 - Kł.

6) SPECJALNOŚCI WOJSKOWE: 1. Zand. 2. archiw.

7) OSTATNI STAN ZDROWOTNY:

7) OSTATNI STAN ZDROWOTNY: *całkowicie zdrowy do 100% by*
z powodu: stopni.
 a) obecny według oceny własnej *.....*

b) ostatnio posiadana kategoria zdrowia w wojsku Kat. A

8) STAN RODZINNY:

a) samotny (tak - nie)

c) ilość dzieci w wieku szkolnym do lat 18-tu

d) ilość dzieci w wieku powyżej 18 lat

c) miejsce (kraj) zamieszkania rodziny

9) ZAWÓD CYWILNY:

Dyrektor Archiwum

10) NABYTA SPECJALNOŚĆ I WYSZKOLENIE PO WOJNIE:

agencja - jadru - Cyr.
1/2 etap - 4 farmacja.

11) OBECNY RODZAJ ZATRUDNIENIA:

ass. chemist.

12) CZY NALEŻY DO INNEJ ORGANIZACJI O CHARAKTERZE KOMBATANCKIM ALBO SPOŁECZNYM FOZA KOŁEM CELOWYM - (wymienić nazwę tej organizacji):

do Kółki byłych jeńców KZ, - do Kółki Spółki "Jedność".

13) DOKŁADNY ADRES POCZTOWY:

11. Reginald Rd., London W.5.
Tel ACO 6057.

14) UWAGI:

667

ENGLERT, Adam Wincenty

11 Leopold Road

K.W.S.

M V
11. 11. 20

Przestr.

PKPR - roz. 49. Zonacja i syn.

od 1827 Archiwista wojak. w tym 1 lat Dyrektor
Archiwum Wojska - Warszawa.

Historia.

Ang. przygotujecie do egz. - ma postać
czarna i biała, mowa i cięta.

Franc. i niem. A. (franc. lepiej)

Ros i Ukł. - jad ajsypty
+ Kłasyfik.

S. † P.

ADAM W. ENGLERT

pplk. żand., żołnierz Józefa Piłsudskiego, członek Związku Walki Czynnej, żołnierz I Kompanii Kadrowej, Pierwszej Brygady Legionów, członek POW, historyk, konserwator i archiwista, twórca i b. dyrektor Archiwum Miejskiego m. st. Warszawy, żołnierz Armii Krajowej i więzień Oświęcimia, żołnierz 2 Korpusu, członek Rady Naczelnej i Zarządu Instytutu Historycznego Józefa Piłsudskiego, odznaczony Krzyżem Niepodległości, pięciokrotnie Krzyżem Walecznych, Złotym Krzyżem Zasługi i innymi, urodzony 11 listopada 1890 r. w Stepaniu nad Horyniem, zmarł nagle w Londynie 4 października 1958 r. po przeżyciu lat 67. Msza św. za spokój duszy Zmarłego odbędzie się w kaplicy cmentarza St. Mary na Kensal Green w sobotę 11 października 1958 o 9 rano, po czym nastąpi złożenie do grobu na tymże cmentarzu.

Odszedł człowiek szlachetny, najbliższy i najdroższy.

ŻONA I SYN W ANGLII

SIOSTRY, BRAT I WNUK W KRAJU
I SZWAGIERKA W AMERYCE

8199

S. † P.

ADAM W. ENGLERT

pplk. żandarmerii W.P.

kierownik archiwum Biura Informacji i Prasy Komendy Gł. Armii Krajowej (pseud. „Step“), więzień „Pawiaka” i Oświęcimia, członek Koła A.K., zmarł w Londynie 4 października 1958 r.

Cześć Jego pamięci!

8215

KOŁO B. ŻOŁNIERZY ARMII KRAJOWEJ

S.P. ADAM JUDYM-ENGLERT

S.p. Adam Judym-Englert w jednym ze swych wspomnień pisał o „ludziach, których stanowiskiem w życiu i niejako zawodem, była praca niepodległościowa”. Do rzędu tych ludzi swego pokolenia należał on sam. Z dwu źródeł czerpała ta jego postawa impuls i siły. Były nimi: tradycja rodzinna i związanie się całkowite z pracą życia Józefa Piłsudskiego.

Żywa tradycja rodzinna łącząca się z Władysławem Englertem, oficerem z 1830 roku, uczestnikiem walki na Węgrzech i w szeregach Garibaldczyków, poległym w po-

ŚP. PPLK
ADAM W. ENGLERT

1958

Dnia 4 października br. zmarł w Londynie ppłk. Adam Englert.

Ur. w 1890 r. w Stepaniu, na Wołyń, wziął udział w strajku szkolnym w Warszawie w r. 1905/6, po czym był w Lublinie jednym z kierowników organizacji młodzieży postępowo-niepodległościowej, aż do ukończenia gimnazjum w r. 1910. W latach 1912—14 należał do Związku Strzeleckiego w Belgii. Z chwilą wybuchu I wojny światowej dostał się z uczestnikami kursu wakacyjnego Związku Strzeleckiego do I kompanii kadrowej, z którą przekroczył granice Królestwa 6 sierpnia. W szeregach I p. piech. Legionów walczył do lipca 1915 roku, po czym przeszedł do żandarmerii I Brygady, w której to broni pozostał do końca służby wojskowej. Całą wojnę 1918—20 przeżył w szeregach I dywizjonu żand.

Po ukończeniu działań wojennych był wychowawcą i wykładowcą w 2 Korpusie Kadetów w Modlinie, a równocześnie uczęszczał na wydział filozoficzny Uniwersytetu Warszawskiego, oddając się studiom nad dziejami Polski porozbiorowej. Od kwietnia 1927 do marca 1935 roku był pracownikiem naukowym Wojskowego Biura Historycznego, w dziale archiwum operacyjnego i zbiorów dokumentów personalnych. Równolegle z tym współpracował w ogólnopństwowym gromadzeniu i segregacji akt oraz pamiątek z epoki powstań narodowych na terenie dawnego zaboru rosyjskiego. Jednym z wyników tego scalenia kancelaryj było zapoczątkowanie w r. 1935 nowej placówki archiwalnej, która pod późniejszą nazwą Archiwum Miasta Stołecznego Warszawy — skupiła całość dokumentów stolicy państwa. W lipcu 1938 r. ppłk. Englert, inicjator i 3-letni kierownik prac organizacyjno-naukowych, został po przejściu w stan spoczynku w wojsku, pierwszym dyrektorem tego Archiwum. Uporządkowane zasoby tej instytucji odzwierciedlały rzetelnie życie centrum Polski w ostatnich 200 latach.

W czasie drugiej wojny światowej Zmarły wziął wydatny udział we wrześniowej obronie Warszawy, a później w pracy Armii Krajowej na stanowisku kierownika służby archiwalnej. Po przeszło trzech latach wysiłków konspiracyjnych został aresztowany i osadzony kolejno w obozach: Oświęcim, Oranienburg i Buchenwald.

Po wojnie stanął znowu w szeregach pracowników archiwalnych w 2 Korpusie i późniejszych jednostkach likwidacyjnych wojska. Brał udział w pracach Zarządu Instytutu Józefa Piłsudskiego, w porządkowaniu jego zbiorów, w redagowaniu jego publikacji.

Wysiłki życia Zmarłego znalazły wyraz w odznaczeniach: Krzyżem Niepodległości, Krzyżem Walecznych (5 krot.) i Krzyżem Zasługi (3 krot.).

Dorobek pisarski śp. ppłk. Englerta wyraża się: w dwu szkicach z dziejów żandarmerii 1831 i 1863 roku, udziałem w zbiorowym wydawnictwie Wojskowego Biura Historycznego pt. „Przewodnik po polach bitew powstania listopadowego”, dalej w wieloletniej współpracy z redakcją „Encyklopedii Wojskowej”, gdzie zamieścił kilkadziesiąt życiorysów dowódców i wybitnych postaci powstania styczniowego i wojny 1918—20; ponadto wielu pozycjami w „Słowniku biograficznym” Akademii Umiejętności i okolicznościowymi artykułami w czasopiśmie ruchu niepodległościowego (np. „Strzelcu” i „Peowłaku”). Wreszcie, po II wojnie światowej napisał cenne wspomnienia o „Idei I kompanii Kadrowej”.

Cześć Jego pamięci!

u redakcyjnym kwestionariuszu archiwum, które po latach ryczy-biograficzny jednej z dla celów archiwalnych.

NACZONY WYŁĄCZNIE
ATA

OOKS